

Modül (öneri) No	
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Adalet
Modül (Alt konu)	Suçun şahsiliği
Amaçlar	İlahi adalette suçun şahsi olduğunu bilir.Kişinin hatasından dolayı ailesi,çoluk çocuğunun suçlanamayacağını anlar. Kişinin bir hatasıyla diğer masum sıfatlarının mahkum edilemeyeceğinin farkına varır.
Süre	40 dk.
Seviye	Orta seviye
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	Hikayeleştirme Hikaye Tamamlama
Materyal ve Teknoloji	
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 Metin sesli bir şekilde okunur. Öğrencilerden bu konu hakkında bir tarihi hikaye yazmaları istenir Herkes ortaya gelip hikayesini okur bitirdikten sonra diğer kişiler hikaye hakkında tartışır Etkinlik-2 Öğrencilere bir tamamlanmamış hikaye verilir. Öğrencilerden hikayeyi tamamlamaları istenir Bittikten sonra diğerleri o hikaye hakkında tartışır
Ölçme ve Değerlendirme	Öz Değerlendirme
İlişkili metinler	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ İşte siyaset-i şahsiye, cemaatiye, milliyeye dair en âdil bir düstur-u Kur'ânî. إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا İşte mahiyet-i insaniyede dehşetli kabiliyet-i zulüm. Sırrı şudur: Beşerde, hayvanın aksine olarak, kuvâ ve müyül fitraten tahdit edilmemiş. Meyl-i zulüm, hubb-u nefis dehşetli meydan alıyor. Evet, ene ve enaniyetin eşkâl-i habisesi olan hodgâmlık, hodbinlik, hodendişlik, gurur ve inat o meyle inzimam etse, öyle ekberü'l-kebâiri icad eder ki, daha beşer ona isim bulmamış. Cehennemin lüzumuna delil olduğu gibi, cezası da

yalnız Cehennem olabilir.

Evvelâ, şahıs itibarıyla, bir şahıs çok evsafa câmi'dir. Onların içinde bir sıfat adaveti celbetse, birinci ayetteki kanun-u İlâhî iktiza eder ki, adavet o sifata inhisar etsin, mecma-ı evsaf-ı masume olan şahsına yalnız acısın ve tecavüz etmesin.

Halbuki, o zalûm-u cehul, tabiat-ı zalimâne ile, bir cani sıfat için o evsaf-ı masumenin hakkına da tecavüz edip, mevsufa da husumet, hatta onda da iktifa etmiyor, akrabasına da, hatta meslektaşına da zulmünü teşmil eder.

Bir şeyin müteaddit esbabı olduğundan olabilir, o cani sıfat da kalbin fesadından değil, belki hariç bir sebebin neticesidir. O halde sıfat canıye değil, kâfire de olsa, o zat cani olamaz.

Cemaat itibarıyla görüyoruz ki: Bir şahs-ı muhteris, bir intikamla veya müntakim bir muhalefetle, arzuyu tazammun eden bir fikirle demiş ki: “İslâm parçalanacak veyahut hilâfet mahvolacak.” Sırf o meş’um sözünü doğru göstermek, gururiyetini, enaniyetini tatmin etmek için İslâm’ın perişanlığını –el-iyazü billâh– uhuvvet-i İslâmiyenin boğulmasını arzu eder. Hasmin zulm-ü kâfirânesini, hayale gelmez cerbezeli tevillerle adalet suretinde göstermek ister.

Medeniyet-i hâzıra itibarıyla görüyoruz ki: Şu medeniyet-i meş’ume öyle gaddar bir düstur-u zulüm beşerin eline vermiş ki, bütün mehâsin-i medeniyeti sıfıra indiriyor. Melâike-i kiramın **أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ** deki endişelerinin sırrını gösteriyor.

İşte, bir köyde bir hain bulunsa, o köyü masumeleriyle imha etmek veya bir cemaatte bir asi bulunsa, o cemaati çoluk çocuğuyla ifna etmek veya Ayasofya gibi milyarlarca değer mukaddes bir binaya, kanun-u zalimânesine serfüru etmeyen birisi tahassun etse, o binayı harap etmek gibi, en dehşetli vahşetlere şu medeniyet fetva veriyor.

Acaba bir adam, kardeşinin günahıyla hak nazarında mes’ul olmadığı halde, nasıl oluyor ki, bir karyenin veya bir cemaatin binlerle masumları; hiçbir zaman fena tabiatlı ihtilâlciden hâlî kalmayan bir şehirde veya bir mahallede bulunan bir serkeş adamın isyanıyla, hiç münasebet olmadığı halde, o masumlar mes’ul, belki ifna ediliyor.

ESDE, Sünihat, s.345-346,

Yeni Asya Neşriyat, Aralık-2025

...

Birinci Vecih

Hakikat nazarında zulümdür.

Ey mü'mine kin ve adavet besleyen insafsız adam! Nasıl ki sen bir gemide veya bir hanede bulunsan, seninle beraber dokuz masum ile bir canı var. O gemiyi gark ve o haneyi ihrak etmeye çalışan bir adamın ne derece zulmettiğini bilirsin. Ve zalimliğini, semavata ıstıttirecek derecede bağıracaksın. Hatta bir tek masum, dokuz canı olsa, yine o gemi hiçbir kanun-u adaletle batırılmaz.

Aynen öyle de, sen, bir hane-i Rabbaniye ve bir sefine-i İlâhiye olan bir mü'minin vücudunda iman ve İslâmiyet ve komşuluk gibi, dokuz değil, belki yirmi sıfat-ı masume varken, sana muzır olan ve hoşuna gitmeyen bir canı sıfatı yüzünden ona kin ve adavet bağlamakla o hane-i maneviye-i vücudun manen gark ve ihrakına, tahrip ve batmasına teşebbüs veya arzu etmen, onun gibi şenî ve gaddar bir zulümdür.

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

MEKTÛBÂT, s.309-310,

Yeni Asya Neşriyat, Nisan-2023